

ת"פ (קריות) 45761-05-24 - מדינת ישראל נ' אחמד יוספי

ת"פ (קריות) 45761-05-24 - מדינת ישראל נ' אחמד יוספי שלום קריות

ת"פ (קריות) 45761-05-24

מדינת ישראל

נ ג ד

אחמד יוספי

בית משפט השלום בקריות

[14.01.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

מהו העונש הרأוי למסע ומעביד של שוהה בלתי חוקי בתקופת מלחמה.

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירה הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסת לישראל, תש"ב-1952 (להלן - חוק הכנסת לישראל) ובעירת העסקת תושב זר למשר יומיים רצופים או יותר, לפי סעיף 12בב(א)(2) + 12בב(א) לחוק הכנסת לישראל. על פי עובדות כתוב האישום, במועד הרלוונטי עבד הנאשם בשיפוץ בית בעיר נהריה ובין התאריכים 12.5.24 - 16.5.24 העסיק במסגרת זו תושב ג'ניין שההיתו בישראל טעונה היתר, וזאת כשאי ברשותו היתר כאמור. בעבר כל יום עבדה שילם הנאשם לתושב הזר 500 ₪ ובמהלך תקופת ההעסקה הסיע אותו משפרעם למקום העבודה.

תסוקור שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיע תסוקיר בעניינו של הנאשם בו פורטו בהרחבה נסיבות חייו ומטעמים של צנעת הפרט לא ארchip. בתמצית יאמר כי הנאשם כבן 66, אב לשישה ילדים וסב לנכדים. מגיל צעיר עוסק הנאשם עצמאית בתחום השיטופוצים אך בשנה האחרונות התרדרר מצבו הבריאותי, והוא הוכר כנכחה בשיעור של 65% ונחמיר בקצבת נכות. עברו הפלילי נקי וביחס לביצוע העבירות ציין כי התקשה למצוא עבודה והעסיק את התושב הזר מבלי לבדוק לעומק את אישורו וזאת לאחר שהצהיר בפניו שיש לו אישור כניסה לישראל והציג כרטיס מגנטיו בו הוא משתמש מעבר (הערה: בפתח טיעוני הצדדים לעונש הבהיון הסנגור והנאשם שאין בדברים אלו משומם אי קבלת אחריות וכי הנאשם מודה במעשי). צוין כי הנאשם מודע לחומרת מעשייו, מבין שה坦נהל בחוסר אחריות וambil ער וחרטה. על רקע גילו, מצבו הבריאותי ועברו הנקי המליצה קצינת המבחן על עונשה חינוכית ושיקומית בדמות צו של"צ, שייהה בה להקטין את הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. אשת הנאשם העידה מטעם ההגנה, הביעה התנצלות וסיפרה על הקושי שחוווה המשפחה בשל האירוע.
4. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. הודגשו הערכיהם שנפגעו וכן חומרת העבירות ונתנו למתחם עונשה הנע בין 14-24 חודשים מאסר בפועל תוך הפניה לפסיקה. ברמה האופרטיבית, עתירה המאשימה לעונש בחלקו התיכון של מתחם העונשה וכן לעונשה נלוית זאת לאור גילו של הנאשם; העבר הנקי; ומסקנות הتفسיר.
5. ב"כ הנאשם הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. ההגנה טענה כי התושב הזר הוא אדם בן 57 שבעבר, טרם שניינו ההנחיות, לא נדרש להציג היותר עבודה לאור גילו ולפיכך עתרה לקביעת מתחם עונשה הנע בין מאסר מותנה לבין שלושה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. כן הוצאה פסיקה. הודה כי מדובר בנאשם בן 66, אב לילדים משכילים ובוגדים, שעבד שנים רבות בתחום הבניה וכיום בשל מצבו הבריאותי מתќים מקצת נוכחות. כן נטען שיש לתת משקל ממשי לניסיבותו האישיות של הנאשם; למצבו הבריאותי; לעברו הנקי; לתקופה בה שהה בתנאים מגבלים חירות, לרבות מעצר ממש; ולהזדאותו. לטיסום עתירה ההגנה להטיל עונש מאסר בעבודות שירות (ובティון בכתב התבקש צו של"צ מהלצת שירות המבחן).
6. הנאשם בדבריו האחרון הביע צער על ביצוע העבירה, ציין כי הוא מבין את טעותו ומשלם מחיר כבד על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונשה

7. דומה שאין צורך להרבות במיללים בדבר משמעות העבירה שעוניינה העסקת תושב זר שלא כדין, חומרתה והערכיהם שנפגעים בעיטה. עבירה זו פוגעת בזכותו של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ואף מנסה על כוחות הביטחון לשמור על גבולות המדינה (גם אם לא באופן ישיר). כמו כן, ודומה שגם העיקר, היא מעודדת כניסה למדינה של מי שאינם מחזיקים באישורם הנדרשים ובכך היא מעמידה את תושבי המדינה בסכנה, שהרי מדובר למי שלא עברו את מסנן הבדיקה של כוחות הביטחון וכבר הי (לצערנו) מקרים בהם עובדים ללא היתר כניסה ביצעו פיגועים בשטхи המדינה. מובן שיש להניח לטובת הנאשם שלא ביקש לפגוע בביטחון המדינה ואולם מי אשר מעסיק שואה בלתי חוקי מעמיד את הציבור בפני סיכון, שכן אין ביכולתו לדעת מה כוונתו של השזה הזר ומה עלול הוא לעשות במהלך התקופה. אפנה בעניין זה לדברים שנאמרו שנים רבות לפני אירועי 7.10.23:

"אדם המשיע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים פוגע בבטחון המדינה, ומשיע ביצירת תשתיות לפעולות חבלנית [...]" ונזכר כי גם אם אין בכוונת המשיע לגרום נזק בטחוני, לעולם אינו יכול לדעת בוודאות מי כל נושא, ומה זוםם ממי מהם" (ע"פ 617/15 רשות מונטסרא נ' מדינת ישראל (2.4.2015)).

8. דברים אלו יפים ככל והם יפים במיוחד לאחר אירועי 7.10.23 וכן מצב הביטחוני החרג השורר במדינה מאז ודומה שאין צורך להרחיב בנושא. משכך, בימים אלו, מידת הפגיעה של עיריה זו בערכיהם המוגנים, לרבות פגיעה בביטחון המדינה ותושביה, היא משמעותית ובכל מקרה, היא גבואה יותר מאשר בתקופה שקדמה ליום 7.10.23.

9. בבחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירות אציו Ci זמן העוסקה המדובר היה חמישה ימים, במהלךם גם הסיע הנאשם את התושב הזר למקום העבודה, בנוסף להעסקתו תמורה תלות. אין מדובר בעסקה רגילה אלא בתקופה שאינה קצרה ושכללה גם הסעת השב"ח. הסיבה לביצוע העבירות היא כלכלית, היינו לצורך עמידה בהתחייבות שנותן הנאשם על עצמו במסגרת עסקו. כאן המקום להתייחס לטענת הנאשם לפיה מדובר בעובד שאינו צער אשר טרם אירועי 7.10 לא היה זוקק להיתר. ראשית, הנחיה זו לא הוצאה ומכאן שאיןני יכול לצאת מננקודות הנחיה שאכן זו המידניות שהונגה לפני יום 7.10.23 ומדובר בכך שכניסתו של העובד הזר אסורה וחurf זאת הסיע והעסיק אותו. שנית, וזה העיקרי, שהנאשם הודה שהיא מודע לכך שכניסתו של העובד הזר אסורה וחrf זאת הסיע והעסיק אותו. השינויים הביטחוניים אף אם אלו היו הנחלים לפני אירועי 7.10 (ואיני קובל ע"כ) אין בכך ממשום סיבה לקולה. השינויים הביטחוניים המשמעותיים שהלו במדינה הביאו לשינוי המדיניות בנושא העסקת תושבי איו"ש (וכאומר הנאשם הודה שידע שהעובד אסור כניסה). על תושבי המדינה לקים את הוראות החוק ולא להעמיד את הציבור בסיכון, כך שאיןני רואה במצב הקודם (כל שהוא שונה) כנשובה לקולה.

10. כאמור, המאשימה בבקשת לקבוע מתחם ענישה הנע בין 14-24 חודשים מאסר ו затאת בין היתר בתבוסה על תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל. מדובר בתיקון שנכנס לתקוף ביום 8.4.24 ואשר החמיר את הענישה המרבית בגין עבירות העסקה, הלנה והסעת שוים בלתי חוקיים. כך, בעבורות שהעונש המרבי הקבוע בצדן היה טרם התקיקן שנקבע מאסר, קבוע ביום עונש מאסר של עד ארבע שנים מאסר (סעיף 12ב' לחוק) ואילו בעבורות שהעונש המרבי הקבוע בצדן היה טרם התקיקן ארבע שנים מאסר, קבוע ביום עונש מאסר של עד שבע שנים מאסר (סעיף 12ב' לחוק). כן נוסף עונש מינימום של רביע מהעונש המרבי (סעיף 12ה' לחוק; שהוא הוראת שעה עד יומ 1.5.27). התקיקן על כל הוראותיו מחייב באופן שני מעתה פנים את עדמת החוק בדף ההוראה להחמיר בעונשים של מבצעי עבירות אלו על פני הנسبות האישיות. בעניין זה ציין בית המשפט המוחדי בחיפה כי "תיקון זה רק מביא לידי ביטוי את ה策 - עליי חזרה הפסיקה מזה זמן - לנקט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעת כלפי אלו שמעסיקים שב"ח מסkn לא רק את כלל הציבור אלא גם את חירותו שלו, במובן זה שהוא עשוי להישלח אל מאחורי סור גבריה" (ע"ג 24-06-64502 סלאמה נ' מדינת ישראל (15.7.2024)).

11. לעונש המינימום ממשמעות גם בעניין קביעת מתחם העונשה וביתר דיוק - קביעת גבולו התחתון. בסעיף 12ה' לחוק צוין כי אם הורשע אדם בעבירות מסוימות ובכלל זה העסקת עובד זר למשך יומיים או יותר (כפי שהורשע הנאשם) "לא יפחח עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבריה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו; עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, ככלו על-תנאי". בעניין זה נקבע בע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.2017) כי "אין לקבוע, בכלל, רף עונשה תחתון הנמוך מהעונש המזרחי, וזאת גם כאשר קיימת הצדקה לסתות מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בצד זאת, יתכונו טעמים מיוחדים' המצדיקים קביעת רף תחתון נמוך יותר, ובמקרה מעין זה על בית המשפט לפרט את אותם טעמים מיוחדים" (וראו בנוגע גם ע"פ 1693/23 אסלאם אבו אחמד נ' מדינת ישראל (3.12.2023); ע"פ 8687/2023 פלומי נ' מדינת ישראל (29.8.2021)).).
12. הנ羞ם הורשע בשתי עבירות. האחת שהעונש הקבוע בצדה הוא 4 שנות מאסר (סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסה לישראל) והשנייה עונשה 7 שנות מאסר (סעיף 12ב(3)(א)(2) לחוק הכנסה לישראל). משך העונשים המזרחיים במקרה זה הם בני 12 חודשים וכן 21 חודשים מאסר. ודוקן: המאשימה לא טענה אחרת כך שנקבע שמדובר במעשה" אחד לפי סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 ומשך תקורת העונש המזרחי היא 7 שנות מאסר והעונש המזרחי עומד על 21 חודשים, אשר בררי שמדובר במאסר בפועל ועל תנאי יחידי, שהרי "עונש מאסר, בין שנקבע לריצוי בפועל ובין שהוטל על-תנאי, הוא אותו עונש. אלא שעונש המאסר על-תנאי הוא בבחינת מאסר שריצוי נדחה" (ע"פ 5798/00 ריז' ואח' נ' מדינת ישראל (12.2.2001), פסקה 6; וראו גם ע"פ 5023/99 יוסף חכמי נ' מדינת ישראל (15.3.2001) פסקה 6 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה). ואולם, בהתאם לתיקון, בכל מקרה אין להטיל עונש מאסר שכלו על תנאי, וכך גם שוגג שגורר בפועל כלשהו (הוראה בנוסח דומה קיימת גם בעבירות מין (סעיף 355 לחוק העונשין) ובdebts (סעיף 144; כהוראת שעה)).
13. לצורך בחינת מדיניות העונשה הנוהגת אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחייבים, תוך שידגש שרוב המקרים הם كانوا שהתיקון לא חל לגבייהם וזאת לאור כך שמדובר בתיקון חדש יחסית. חלק מהקרים הם גם לפני אירועי 7.10 על כל המשמעות הכרוכה בכך:
- (-) בע"פ 2057/19 פתיחי מרזוק נ' מדינת ישראל (21.3.2019), בו הורשע נאשם בהסעה והעסקה של תושב זר ונידון ל-5 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ועונשה נלוות. במקרה זה העסיק הנאשם חמישה שוהים בלתי חוקיים: שלושה הועסקו למשך חודש אחד לתקופה בת חודשים ואחד נוספת לתקופה בת שבועיים. כמו כן, הסיע הנשען את השוהים הבלתי חוקיים בכל יום מהמחוסום למקום העבודה בחריש.
- (-) עפ"ג 64502-06-24 סלאמה נ' מדינת ישראל (15.7.2024), בו נדחה ערעורו של נאשם שלא עבר פלייל' שהעסיק שווה זר במשך שלושה חודשים במאפייה שבבעלותו ונידון לעשרה חודשים מאסר בפועל. יצוין כי רובו המכarius של תקופת ההעסקה הייתה טרם כניסה לתיקון לתקוף (למעט יומיים שלגביהם התקון חל). בית המשפט המחויז דחה כאמור את הערעור וציין כי "לא מן הנמנע כי העונשה במרקם הבאים, קלים, ומאליו יוצא גם חמורים יותר מעוניינו, תלך ותהייה מחמירה וקשה יותר. משכך, גזר דין של בית המשפט כמו במקרה דנן יהווה רק בסיס לעונשה עתידית ולא בהכרח אמת מידת שיש להשתנות אליה." (ההדגשה במקורו- י"ט).

- (-) עפ"ג-24-03-50481 מדינת ישראל נ' ברדא נ' מידיון (2.4.2024), בו הורשע הנאשם נאשם בעבירות העסקת שב"ח (בשנת 2020) ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלוויים. צוין כי בהתאם לעובדות כתוב האישום מדובר היה בעסקה "רגעית" שכן כתוב האישום לא פירט את תקופת העסקה זולת השעה והיום בו נמצא הנאשם מעסיק את העובד.
- (-) ת"פ-24-01-17349 מדינת ישראל נ' רביע מרזוק (26.2.2024), בו נידון עניינו של הנאשם שהורשע בעבירות הלנת שישה שנים שהווים בלתי חוקיים לפרקו זמן שבין חמישה ימים ועד שלושה שבועות וזאת בחודשיים לאחר פרוץ מלחמת/hr> כרבות ברזל. על הנאשם נגזרו 7.5 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים, תוך שנקבע מתחם ענישה הנע בין 7-14 חודשים.
- (-) ת"פ-23-01-63305 מדינת ישראל נ' עלי אלעטהונה (14.4.2024), בו נידון עניינו של הנאשם שהורשע בעבירות העסקת שישה שנים שהווים בלתי חוקיים (בשנת 2022), במשך בחודשיים, ונידון לשישה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלוויים.
- (-) ת"פ-24-06-12196 מדינת ישראל נ' גיא גרבו (29.10.2024), בו נידון עניינו של הנאשם שהעסק שני שנים במהלך ועל הנאשם הוטלו תשעה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- (-) ת"פ-23-11-21773 מדינת ישראל נ' כבאה (26.5.2024), בו העוסיק הנאשם חמישה שנים שהווים בלתי חוקיים בנסיבות שבבعلותיו למשך תקופות שונות שבין 4 חודשים לבין שנה לפני ואחרי פרוץ המלחמה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים אחד ל-15 חודשים בפועל ועל הנאשם הוטלו תשעה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- (-) ת"פ-23-10-55734 מדינת ישראל נ' אלעטהונה (27.10.2024), בו הורשע הנאשם בעבירות העסקת והסעת שב"ח ונידון לשמונה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם העסיק ולהין בעסק שבבועלותיו שווה בלתי חוקי במשך כשבועיים, ביום הראשונים שלאחר 7.10.23. במועד אחד הסיע שב"ח. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6-14 חודשים.
14. לאור כל זאת סבור אני שמתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות מיוחדן נע בין 12-24 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוויות הכוללת מאסר מותנה שגובלו התחתון 9 חודשים (כך שיחדי העונש המזערני הוא 21 חודשים).

15. ברור לי שמדובר במתחם מהמיר העlol להbia למצב בו יוטלו עונשי מאסר בכליה גם על אנשים שחתאו לראשונה (שכן מדובר בעבירה שלרוב אין לשקל בעניינה שיקולי שיבוא לחרוגה לכולה) ואולם מדובר בחומרה מתונה יחסית וכאשר הציבור אמר היה כבר להפנים היבט את השינוי בענישה בעבירות אלול, שהוא צו השעה וצו המחוקק. מתחם הענישה מבטא אפוא את הפגיעה הקשה בערכיהם המוגנים בעת זו; את צוק העיתים; את העובדה שמדובר בעבירה שעונשה כוון 7 שנים מאסר; ואת עונש המינימום שנקבע בתיקון 38. בעניין השלcta העונש המרבי הקבוע מצד העבירה על מתחם הענישה ראו: "עקרון ההלימה הוא עניין נורטטיבי וקביעת העונש המרבי בגין העבירה" (ע"פ 5735/18 גודובסקי נ' מדינת ישראל, פסק דין של השופט הנדל בפסקה 31 (9.12.2019); וראו לעניין השלcta החמורה העונש בגין עבירה פלונית על מתחם הענישה: ע"פ 1964/20 מאנאטמו יצחק אספה נ' מדינת ישראל (12.8.2020), פסקה 12).

קביעת עונשו של הנאשם

16. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתី בחשבו את גילו, כבן 66, את מצבו הבריאותי הנוכחי (ושלא הוכח במסמכים), את עברו הפלילי הנוכחי ונסיבותו האישיות. הבאתី גם בחשבו את הוודאות בהזדמנות הריאשונה אשר ביטהה קבלת אחריות וחרטה, אם כי בפני קצינת המבחן מזער הנאשם ממשית אשמו ויש בכך לממן מסקנה זו. מצד דברים אלו אצין שהתרשםתי שההילך הפלילי, לרבות תקופת המעצר והשהות בתנאים מגבלים, ייצור אצל הנאשם אפקט הרתעה. כל אלו הם שיקולים לכף הזכות.

17. פירטתי בהרחבה את חומרתן של עבירות אלו בכלל ובתקופת מלחמה בפרט. חומרה זו בא לידי ביטוי בחומרת הענישה בעניינים של שוויים בלתי חוקים (רע"פ 7908/23 אלנג'אר ואח' נ' מדינת ישראל (27.11.2023); עפ"ג 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב (6.11.2023); עפ"ג 38304-01-24 עטמאן נ' מדינת ישראל (25.1.2024)) ועל אחת כמה וכמה נדרשת החמורה משמעותית בענישת אלו המאפשרים זאת: מסיעים, מלינים ומעסיקים אשר אלמלא הסכימו להעסיקם, להסיעם ולהליכם לא היה לשווים הבלתי חוקים תמרץ להיכנס לישראל ללא היתר. שיקולים אלו עניינים בקביעת מתחם הענישה, אך בגדרי המתחם נדרש בתקופה זו ענישה הנוגנת משקל ממשי לשיקולי ההלימה וההרתעה, ולשיקולים אישיים, לרבות הנוכנות לסתיה מטעמי שיקום, יש לתת משקל מופחת (ראו גם כאן בהשוואה לעבירות שב"ח בדברים היפים מבחינת קל וחומר לעבירות של מסיעים, מעסיקים ומליינים: עפ"ג 5153-08-24 מדינת ישראל נ' חממד (6.8.2024); עפ"ג 64530-07-24aea אלשויכ' נ' מדינת ישראל (4.8.2024)).

18. על רקע הגבול התיכון של מתחם הענישה והצורך בהרתעה ומtan משקל מופחת לנסיבות האישיות, מתחייב לידי עונש מאסר ממש אשר ייתן לידי הענישה השונים. למען הסר ספק אצין שאיני סבור שיש מקום לחrigga מתחם ענישה משיקולי שיקום. אכן, הנאשם אינו צעיר, עברו הפלילי נקי והוא קיבל אחריות למעשייו. כן דומה שההילך יצר הרתעה שעשויה להביא להקטנת הסיכון העתידי מפניו. עם זאת, כפי שצווין לעיל, הנאשם מזער אחראיותו בפני שירות המבחן ותייר מציאות עובדתית שונה מכתב האישום לפיה השב"ח הצהיר בפניו שיש לו אישור כניסה לאرض וכן הציג בפניו כרטיס מגנטים המשמש לכינסה לאرض. מדובר בגרסה אשר ספק אם מהוועה עבירה כל ובכל מקרה מגלה מידת אשם פחותה משמעותית. אמנם בעת הדין שלאחר מכן קיבל הנאשם אחריות למעשייו, אך אופן התייחסותו לעבירה בפני שירות המבחן מעמיד את נוכנות התרשםתו בספק רב ובהतאמה את תקופות המלצהותיו. כך או כך, כפי שצווין לעיל, על רקע משקלם היחסי של שיקולי הרתעה במרקחה זה, אינני סבור שהוצגה תשתיית מספקת הצדיקה חריגת מתחם הענישה. בעניין זה הבאתី גם בחשבו את הנסיבות האישיות היינו הגיל, העבר הנקי ואף המצב הרפואי הנוכחי (ושלא הוכח די).

19. טרם סיום אצין כי איני מתעלם מחומרתו של עונש מסר למי שעברו נקי, גלו אינו צער ומצבו ה;brיאות איינו שפוי ואולם כל עונש אחר (לרבבות מסר בעבודות שירות) יחייב לדעתו את תכליות הענישה הנדרשות בעת זה ויש להימנע מכך. עם זאת, קיימים לא מעט טעמים העומדים לזכותו של הנאשם ומשכך העונש יהיה מתון וימוקם בתחום המתחם.

20. לאור כך אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו: 16.5.24-23.5.24.
- ב. מאסר על תנאי במשך 9 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתור 3 שנים כל עבירה על חוק הכנסת לישראל.
- ג. בהתאם לסעיף 12ב(ג) אני מטיל קנס בסך 5,000 ₪. אצין כי לאור תקופת המאסר ראייתי להחרוג מהכנס המינימלי ולהעמידו על מחצית. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.25 ובכל 1 לחודש. לא ישולם אחד התשלומים ביום עמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ד. לאור תקופת המאסר והמצב הרפואי הנטען אני נמנע מפסיקת רישיון. הודיעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתור 45 ימים.

ניתן היום, י"ד טבת תשפ"ה, 14 ינואר 2025, במעמד הצדדים.